

Hoe bepaalde risico's op scheurvorming in binnenbepleisteringen beperken?

De stukadoor past dagelijks maatregelen toe om het risico op scheurvorming in binnenbepleisteringen met een onderbroken ondergrond te beperken. Buildwise heeft onlangs [TV 284](#) gepubliceerd, een herziening van TV's 199 en 201. Deze nieuwe publicatie, die volledig gewijd is aan binnenbepleisteringen, reikt verschillende aanbevelingen aan, waarvan enkele in dit artikel voorgesteld worden.

Y. Grégoire, ir.-arch., animator van het Technisch Comité 'Plafonner-, voeg- en gevelwerken', Buildwise

Ondergronden van verschillende aard

Wanneer men aangrenzende ondergronden van verschillende aard wenst te bepleisteren, moeten er bepaalde maatregelen getroffen worden. Onder voorbehoud van andere specifieke aanbevelingen van de fabrikant, is het noodzakelijk om:

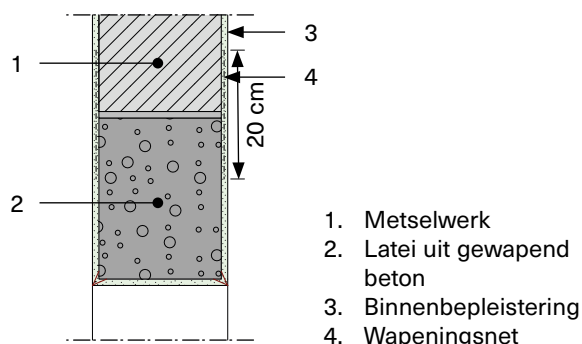
- ofwel direct na de uitvoering van de bepleistering een **insnijding** te maken en deze te voorzien van een soepele voeg
- ofwel een **wapeningsnet** van ongeveer 20 cm breed aan te brengen in de bepleistering, gecentreerd ten opzichte van de aansluiting (zie afbeelding 1).

Deze maatregelen beperken het risico op scheurvorming, maar sluiten het niet volledig uit, vooral niet in geval van differentiële vervormingen, bewegingen ten gevolge van hygrothermische schommelingen ...

Voegen in de ondergrond

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen constructievoegen en krimpvoegen:

- **constructievoegen** worden steeds overgenomen in de

- 1** Versteving van de bepleistering aan de aansluiting tussen ondergronden van verschillende aard.

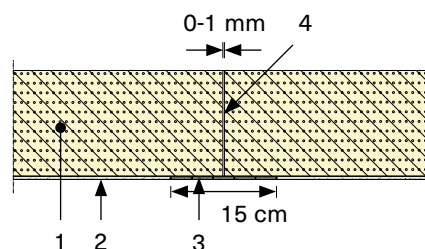
bepleistering. Er worden doorgaans geprefabriceerde uitzetprofielen gebruikt om enige beweging toe te laten

- **krimpvoegen** zijn nodig in metselwerk uit kalkzandsteen van groot formaat. Ze worden aangebracht ter hoogte van de voegen in de muren (borstweringen, lateien, lange muren) en zijn bedoeld om de spanningen te verminderen en zo het risico op ongecontroleerde scheuren te beperken. Deze voegen moeten door de opdrachtgever aan de stukadoor aangewezen worden. Ter hoogte van dergelijke voegen moet de bepleistering immers verstevigd worden met een wapeningsnet van minstens 15 cm breed (zie afbeelding 2).

Structurele elementen uit metaal

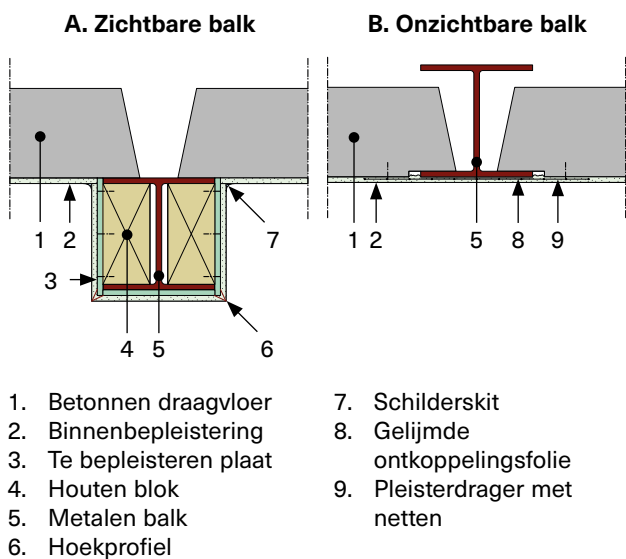
Wanneer de te bepleisteren wand een structureel element uit metaal bevat, moet er gebruikgemaakt worden van een **pleisterdrager met netten** of van **te bepleisteren platen** (geschikte gips- of XPS-platen ...). Deze laatste kunnen eventueel vastgezet worden met houten blokken (zie afbeelding 3A op de volgende pagina).

Als een metalen balk de vloer ondersteunt, hangt de afwerking af van de positie van de balk ten opzichte van

1. Element uit kalkzandsteen
2. Binnenbepleistering
3. Wapeningsnet
4. Krimpvoeg

- 2** Versteving van de bepleistering ter hoogte van een krimpvoeg.

3 Aansluiting ter hoogte van een metalen balk die de betonnen vloer ondersteunt.

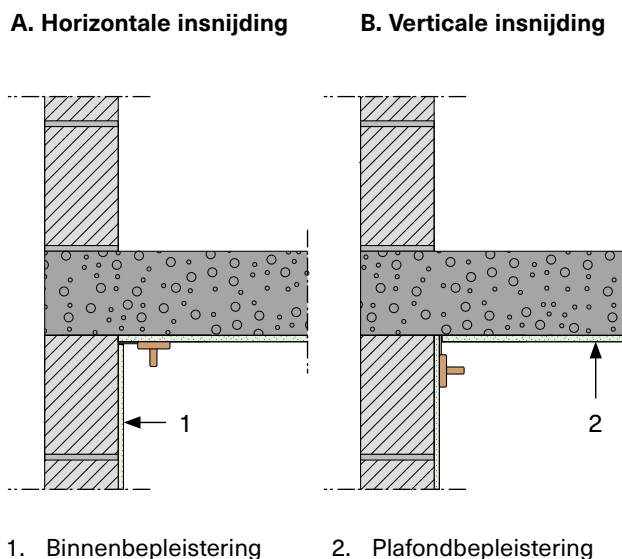
de vloer (al dan niet omgekeerde balk, uitsparingen in de randen van de betonnen vloer ...) en de wens van de ontwerper om de **aanwezigheid van de balk wel of niet te benadrukken** (zie afbeelding 3). In alle gevallen, en in het bijzonder wanneer de aanwezigheid van de balk niet benadrukt wordt (zie afbeelding 3B), moet er bijzondere aandacht besteed worden aan de scheiding van de bepleistering en het metalen element, opdat ze niet met elkaar in contact zouden komen (verhoogd risico op scheur- en vlekvorming in de bepleistering).

Andere oplossingen zijn niet uitgesloten. Zo kan een toebehoren bestaande uit een glasvezelnet in combinatie met een oliepapier gebruikt worden als alternatief voor de oplossing die weergegeven wordt in afbeelding 3B.

Afhankelijk van de omvang van de bewegingen van het metalen element en de betonnen elementen, is scheurvorming echter steeds mogelijk.

Aansluiting tussen een muur en een zware draagvloer

Ter hoogte van de aansluiting tussen de muur en het plafond moet er een fijne insnijding gemaakt worden om de afwerking van deze twee oppervlakken te scheiden en zo het risico op willekeurige scheurvorming te beperken. Deze insnijding wordt gemaakt in het nog verse, uithardende pleister met een stuczaag om een strakke en zuivere snede te verkrijgen (zie afbeelding 4). De insnijding wordt **horizontaal** of **verticaal** uitgevoerd, afhankelijk van de fasering van de werken (horizontaal wanneer de muren na het plafond bepleisterd worden en verticaal indien omgekeerd). Als het pleisterwerk geschilderd moet worden, moet de hoek afgewerkt worden met een **schilderskit**. Deze aansluiting

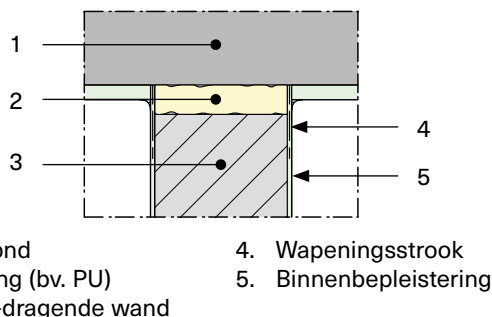

4 Uitvoering van een insnijding om de muur- en plafondbepleistering van elkaar te scheiden.

wordt dan als luchtdicht beschouwd. Deze ingreep is echter niet inbegrepen in de pleisterwerken.

Bovenzijde van een scheidingswand

De bovenzijde van niet-dragende wanden uit metselwerk (gipsblokken ...) of uit elementen van verdiepingshoogte (cellenbeton ...) bevindt zich vaak op ± 2 cm van het plafond. De ruimte ertussen wordt tijdens de plaatsing van de scheidingswand opgevuld volgens de aanbevelingen van **TV 271** of van de fabrikant, afhankelijk van de eisen (bv. op het vlak van akoestiek of brandweerstand). Door de eventuele doorbuiging van het plafond kunnen in deze situatie horizontale scheuren ontstaan in dun pleisterwerk aan de bovenzijde van de wand (zie fiche **Bouwgebreken 109**). Het is dan ook aanbevolen om hier een **fijne wapeningsstrook van 5 cm breed** aan te brengen (zie afbeelding 5). Als alternatief kunnen profielen, lijsten of plinten gebruikt worden om de bepleisterde zone die risico loopt, af te dekken. **EW**

5 Aanbrengen van een fijne wapeningsstrook aan de bovenzijde van een scheidingswand.